

عنوان مقاله:

پارادایمهای معماری حساس به محیط از منظر نظریه ی انتگرال

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی هنر، معماری و کاربردها (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

ویدا نوروز برازجانی - استادیار و عضو هیات علمی گروه معماری دانشکده معماری و شهرسازی واحد تهران مرکزی دانشگاه آزاد اسلامی

خلاصه مقاله:

مفاهیم چهارگانه نظریه ی انتگرال که توسط کن ویلبر به دقت شرح داده شده به تازگی در حوزه ی معماری پایدار معماری حساس به محیط وارد شده است هر یک از ربع های این چهارگانه معرف منظر هستند که از طریق آن می توان به درک بهتری از هر رخداد دست یافت آنها نشانگر نیروهای درونی و بیرونی فردی و جمع ی ای هستند که به همراهی هم نگاشتی از جنبه های روان شناسانه، رفتاری، فرهنگی و سیستمی هر واقعیت را ارایه می دهند در این پژوهش با بررسی پارادایم ها و راهکارهای طراحی وابسته به آنها در باب پیوند انسان با محیط زیست و نظامهای طبیعی ک از دو شاخه های فناورانه و بوم شناسانه ی توسعه و طراحی پایدار انسان محور به سوی اندیشه های زندگی محور چگونه به ترسیم نقشه ی جامع و منسجمی به منظور ایجاد تعادل فراهگیر میان زیست گاه انسان و محیط طبیعی او دست نیافته اند این امر به ویژه با توجه به پیشرفتهای اخیر در شیوه های جدید نظریه پردازی و ساخت مکان اهمیت ویژه ای دارد. پژوهش از منظر کیفی و تفسیری به پاسخ پرسشهای زیر نزدیک خواهد شد: هر یک از این پارادایمها بر کدام نگاشت از چهارگانه ی نظریه ی انتگرال متمرکز هستند و کدام جنبه از واقعیت در آنها برجسته تر است

کلمات کلیدی:

نظریه ی انتگرال، پایداری فناورانه و بوم شناسانه، بهره برداری از اکوسیستم، حس مکان، دوستدار طبیعت، طبیعت بودن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/616316>

